

Predica de la Krefeld

Duminică, 05 iulie 2015, ora 10³⁰

Cuvântul de introducere din **Evrei 10:35-39**: „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. «Încă puțină, foarte puțină vreme», și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el»...*”. **Evrei 11:6**: „*Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui!*”. **Evrei 10:39**: „*Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului*”.

Cu toții spunem „Amin”! Noi suntem aici ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să avem o nouă trăire cu Dumnezeu. Este atât de puternic faptul că înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a hotărât o lucrare de răscumpărare. Înainte să fi existat grădina Eden, înainte să fi existat creația, înainte să fi existat căderea în păcat – deja în veșnicie Dumnezeu a hotărât un plan de mântuire, planul de răscumpărare. Dumnezeu a știut exact ce se va întâmpla. El a inclus totul în planul Său și noi ne bucurăm că avem parte în acest mare plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Înainte de a transmite salutările, aș dori ca din nou să spun un bun venit în mod deosebit tuturor fraților slujitori: fratelui nostru Willy din Anglia și tuturor fraților care slujesc cu Cuvântul. Fiți bineveniți și Domnul Dumnezeu să vă folosească și să vă binecuvânteze acolo unde sunteți. Și El să vă facă o binecuvântare. Toți frații care sunt acum rânduiți de Domnul ca să aibă parte în propovăduire dau mai departe același Cuvânt descoperit. Hrana duhovnicească este distribuită. Omul lui Dumnezeu nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Aceasta a spus-o fratele Branham foarte frumos în conversația cu Dr. Lee Vayle. Înainte, exista părerea că dragostea este adevăratul semn. Și după aceea, îngerul Domnului l-a corectat pe fratele Branham și i-a zis: „Adevăratul semn al unui adevărat credincios

este faptul că el crede fiecare Cuvânt”. Credința este o substanță, o încredere neclintită în ceea ce a făgăduit Dumnezeu, fiind pe deplin încredințat că tot ceea ce Dumnezeu a făgăduit va și împlini.

Frați și surori, ce har ne-a fost dăruit! Prin har putem vedea toate aceste legături. Ne-au fost descoperite și avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Avem salutări de la fratele Etienne Genton. Noi toți am auzit că Domnul l-a luat Acasă pe fratele Graf. Fratele Graf și fratele Etienne Genton n-au fost doar frați, ci au fost și prieteni; ei au făcut împreună unele călătorii. Fratele nostru Etienne se simte puțin singuratic. Astăzi eu i-am spus: „Eu doresc să fiu prietenul tău și să practicăm împreună această prietenie”.

Fratele Salomon din Irlanda ne salută cu Ioan 17:6. Acolo spune: *„Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume”*. Nu tuturor, ci „acelora pe care Mi i-ai dat din lume, cei care sunt uniți cu Mine, cei care aud Cuvântul inspirat prin Duhul și cărora le-a fost descoperit Numele Domnului”.

Fratele Malik de asemenea transmite saluturi. Dar el pune o întrebare care nu îmi place deloc. El întreabă aici: „Ce conflict este între tine și familia Branham?” Nu există niciun conflict între mine și familia Branham. Dacă cineva face vreo problemă, atunci a cauzat-o el însuși. Trebuie s-o spunem: de exemplu, dacă fratele Branham, la dedicarea fiicei sale Rebeca a spus: „Tu ești o prorociță a Celui Preaînalt” – atunci așa a spus-o el. Dar el nu a spus-o ca „Așa vorbește Domnul”. A fost dorința lui. Și la dedicarea fiului său Iosif, el a spus același lucru. Dar toți să o știe acum: imediat după aceea, el a adăugat: „Tu, fiul meu Iosif, ești un proroc al Celui Preaînalt. Aceasta este rugăciunea mea”. Aceasta a fost rugăciunea lui. N-aș fi eu bucuros dacă cei doi fii ai mei mi-ar fi alături, slujind Domnului? Dumnezeu să o dăruiască. De ce nu? La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. Când sora Branham mai trăia, am avut o relație specială cu familia lor. Acest lucru este adevărat. Am băut ceai acolo. Și sora Branham chiar mi-a spus: „Frate Frank, aș dori foarte mult să-ți dau amvonul din 1937, la care a predicat fratele Branham când a fost inundația din Ohio și au murit mulți oameni – ca să-l duci în Germania; și acest amvon a plutit

pe apă până la tavan”. Și fratele Julius Stadskev era prezent. Dar ce să facem cu amvonul? Eu am aici amvonul meu cel simplu; și îmi este suficient.

După aceea, întrebarea despre „cartierul general”. Nu există niciun cartier general (sediu central) pe pământ – numai în cer. Și dacă fratele Branham a spus: „Biserica mea locală este cartierul meu general. Aici este depozitată hrana”, același frate Branham a spus: „Atunci când predic altundeva nu pot să spun toate aceste lucruri așa cum le spun și le învăț aici în biserica mea locală”. Și de aceea el a avut o biserică locală, pentru ca hrana să poată fi depozitată.

Chiar și la deschiderea pecetilor, fratele Branham era deja în Arizona și atunci când a coborât norul supranatural el a primit porunca: „Întoarce-te la Jefersonville, ca să trăiești și să vestești deschiderea celor șapte peceti, ceea ce este scris acolo!”

Dumnezeu are o rânduială în planul Său de mântuire. Dumnezeu are o rânduială în Biserica Lui. Și în același fel, Domnul l-a călăuzit într-un asemenea mod încât noi să avem aceeași hrană, să primim același Cuvânt descoperit.

Până acum, eu niciodată nu am predicat nimic negativ despre nimeni. Și nici pe viitor nu o voi face. Dar în mai 1955 s-a născut fiul său, Iosif. El avea 10 ani atunci când fratele Branham a fost chemat Acasă. El juca fotbal undeva. Dar deja în 1962 fratele Frank primise însărcinarea de a depozita hrana. Și apoi, pe 3 decembrie 1962, prorocul lui Dumnezeu a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul ei”. Dumnezeu a așezat totul într-o rânduială minunată. Haideti să o lăsăm în rânduiala divină. Cât ne-am dori ca Domnul să vină la dreptul Său cu toți! Domnul a spus-o: „Aș dori ca toți să fie proroci” – ca Duhul lui Dumnezeu cu adevărat să fie turnat într-un asemenea fel încât Domnul să se poată descoperi cu adevărat în Biserică.

Și în acest context, permiteți-mi să spun următoarele. Ieri am trăit cum un număr mare a venit în față ca să-și dedice viețile Domnului. Dar vă rog, nu uitați! Este scris: „*oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*”. Cine vine în față, trebuie să-și deschidă gura. El trebuie să-și deschidă gura. Trebuie să cheme Numele Domnului și

să-I ceară iertare; și după aceea să primească siguranța că a fost primit și că păcatele lui au fost iertate. Și pentru aceasta ar putea fi necesare ceasuri speciale de rugăciune, până când fiecare străpunge.

Același lucru se aplică botezului cu Duhul Sfânt. Dacă vine cineva la mine – nu mă refer la cei prezenți astăzi aici; dar dacă vine cineva la mine și spune: „Frate Frank, eu doresc să primesc botezul cu Duhul Sfânt!” – și el stă cu mâinile încrucișate – este imposibil! Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește în cei care Îl caută, care își deschid gura și Îl cheamă. Niciun om nu poate trăi botezul cu Duhul Sfânt, decât dacă slăvește puterea sângelui și a Cuvântului și mulțumește atotputernicului Dumnezeu; și în timp ce noi mulțumim, atunci se stabilește legătura cu Dumnezeu și atunci Duhul lui Dumnezeu preia responsabilitatea; și în acel moment când această limbă laudă și slăvește pe Domnul și puterea sângelui și a Duhului, atunci începem să vorbim în alte limbi și să mulțumim lui Dumnezeu.

Frați și surori, multe mai trebuie să aibă loc. Noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu pe parcursul tuturor acestor ani. Dar acum trebuie luat în serios. Acum trebuie luat în serios. Cu adevărat trebuie să vină clipa în care să spunem: „Iubite Domn, nu Te las să pleci! Nu Te las să pleci!” Iacov s-a luptat cu Dumnezeu până a răsărit soarele și atunci s-a făcut lumină; și numele său a fost schimbat din „Iacov” în „Israel” (Cel ce luptă cu Dumnezeu) – un om după inima lui Dumnezeu.

Frați și surori, este cu adevărat pe inima mea, ca toți cei care aud acum Cuvântul lui Dumnezeu... și doar gândiți-vă câți ani au trecut, câte călătorii, câți kilometri am zburat ca să aduc ultimul mesaj – cu un singur scop: ca Mireasa Mielului să fie gata la revenirea Mirelui. Și cu toții știm, revenirea Domnului este aproape.

Uneori când citesc toate aceste nume, sunt fericit cu adevărat. Vă rog, înțelegeți în mod corect. Atunci mă bucur pentru că vom primi un nume nou. Amin. Toți biruatorii vor primi un nume nou. Nu numele pe care l-a ales mama ta și tatăl tău, ci vom primi numele pe care l-a rânduit El pentru noi.

Și pentru că a fost menționat în salaturi 1 Corinteni 16 și cuvântul „Maranata” a fost amintit, haideți să rugăm pe frați și surori să

vină în față pentru a cânta *Maranata*. Toți ne vom ridica și toți ne vom alătura lor. Chiar atât de multă franceză înțelegem.

Între timp eu citesc 1 Corinteni 16:20-24: „*Toți frații vă salută. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă. Salutul este scris cu însăși mâna mea: Pavel. Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! «Maranata» (Domnul nostru vine!). Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi. Dragostea mea este cu voi cu toți în Hristos Isus. Amin*”. Foarte puternic. Toți vom cânta. Mulțumire Domnului. „Da, noi așteptăm revenirea Ta, Doamne. Și strigăm întruna: *Maranata!*”

Ieri am menționat pe scurt ceea ce se întâmplă acum cu Roma și cu Israelul, cu ceea ce se întâmplă în Orientul Mijlociu, cu toate scuzele. Le avem aici în toate email-urile. „Papa se scuză pentru crime”. „Vaticanul semnează un tratat cu statul Palestina”. „Palestina asigură creștinilor libertatea religioasă”. Am vorbit ieri despre aceasta. Știți ce se întâmplă astăzi? Astăzi este o mare adunare în Roma pe marele stadion, unde oficial, public se cer scuze tuturor celor care au murit ca martiri, cei care au fost uciși în istoria bisericii Romei. Fie că a fost Jan Hus, sau oricare altul. Putem citi că ei se scuză tuturor. Și chiar la sfârșit este scris: „Aceasta este roada Duhului Sfânt”.

Noi toți știm că trebuie să fie două uniri diferite: una lumească-religioasă și toată lumea, toate religiile sunt incluse în această unire. Iar cealaltă unire: „*Eu în ei și Tu în Mine; – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis*” (Ioan 17:23). Unitatea adevăraților credincioși are loc cu Isus Hristos, Domnul nostru. Și noi ne întoarcem la ceea ce au propovăduit apostolii și prorocii în Numele Domnului. Trebuie să accentuăm din nou că ceea ce s-a întâmplat în decursul istoriei bisericii, în cei 1600 de ani, ceea ce a fost inventat, nu este o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. Nu este scris în Noul Testament. Ceea ce s-a hotărât în Conciliul de la Niceea nu este scris în Biblie. Nu este biblic. Ceea ce s-a hotărât în Conciliul de la Calcedon nu este scris în Biblie. Într-adevăr nu este biblic. Și orice s-a hotărât și stabilit în toate aceste concilii și sinoade, a fost hotărât pentru biserici, pentru unele biserici, dar nu pentru Biserica Domnului nostru Isus Hristos.

Și aceasta trebuie spusă foarte clar: nu avem niciun drept ca să acuzăm pe cineva. În Constituția noastră, în primul articol este scris: „Demnitatea omului este de neatins”. Fiecare om de pe pământ decide cum trăiește și ce face. Chiar acum, în Statele Unite ale Americii, în toate statele de acolo a fost introdusă căsătoria homosexualilor. Dacă lumea dorește asta... Desigur că lumea trăiește fără Dumnezeu și nu se poate supune Cuvântului lui Dumnezeu. Numai cel ce crede biblic în Isus Hristos se va lăsa răscumpărat și salvat, eliberat de toate poverile, de tot ceea ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi nu judecăm, nu condamnăm pe nimeni. Respectăm fiecare religie și tot ceea ce are loc pe pământ și lăsăm judecata Domnului Dumnezeu la tronul alb. Dar ne luăm dreptul divin de a crede așa cum spune Scriptura. Și așa cum a exprimat-o Domnul nostru: „Voi nu sunteți din această lume, după cum nici Eu nu sunt din această lume”. Noi suntem în lume, dar nu suntem din lume.

Dumnezeu ne-a dăruit harul ca, prin credință, să trăim o răscumpărare desăvârșită de toate fărădelegile; și nu doar iertarea păcatelor și fărădelegilor, ci și eliberarea de toate dependențele, de tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât noi cu adevărat să ne supunem voii lui Dumnezeu.

Frați și surori, vreme de mulți ani noi am propovăduit planul lui Dumnezeu. Și trebuie să spunem mereu că aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria Bisericii, că acesta este ultimul mesaj înainte de revenirea lui Isus Hristos, că noi avem cu adevărat o responsabilitate în fața lui Dumnezeu, ca acest mesaj să ajungă până la marginile pământului. Putem repeta aceasta din nou și din nou: fratele Branham a primit o trimitere divină din partea atotputernicului Dumnezeu. I s-a spus și, de asemenea, fratele Branham spune: „Vocea din 11 iunie 1933 a fost atât de puternică!” – care i-a fost adresată – încât el s-a gândit că toată zona s-a cutremurat când i-au fost spuse cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Și despre aceasta este vorba.

Este o trimitere divină. Domnul Însuși a făgăduit: „Eu te trimit!” Este o făgăduință. Domnul Dumnezeu Însuși a spus: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*” (Maleahi 3:1). El a inclus acest cuvânt personal și El Însuși a venit. Domnul a devenit un rob. Tatăl S-a descoperit în Fiul, pentru a aduce la împlinire planul de mântuire.

Vedem că într-adevăr avem de-a face cu împlinirea făgăduințelor și prorociilor biblice pe care le-a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire. De aceea, accentul trebuie pus pe aceasta: „Voi – poporul Meu!” – nu toți, ci „voi – poporul Meu, voi – ceata răscumpărată prin sânge, voi – poporul Meu, voi – fiii Mei, voi – fiicele Mele, ascultați de Cuvântul Meu! Voi – poporul Meu, ieșiți afară din mijlocul lor, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de ce este necurat și atunci vă voi primi și Eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul Meu!”

Voi știți, în toate trezirile, în fiecare trezire oamenii au ieșit afară din religia de stat și și-au dedicat viața lui Dumnezeu. Și mai ales dacă citești despre procesele vrăjitoarelor; acolo erau botezuri cu Duhul Sfânt, erau prorocii printre cei care credeau și ei i-au numit „vrăjitoare” și i-au judecat și i-au ars. Și aceasta a fost atunci „sfânta închiziție”. Peste tot unde Dumnezeu a dăruit treziri, acolo oamenii au fost chemați afară, s-au adunat să laude pe Domnul și să-I dea cinste.

Ceea ce m-a copleșit când am citit despre Servetus și ceilalți, care nu doar că au ieșit afară din religia de stat, ci au primit descoperirea că Dumnezeu este numai Unul singur, nu trei. Și atunci au fost prizonieri și omorâți.

Întotdeauna Domnul S-a descoperit ca Același poporului Său. Și acum, în timpul nostru, a avut loc o străpungere. Știm cu toții, când fratele Branham a primit prima dată trimiterea, când a primit un dar de vindecare divină, că trebuie să meargă la neamuri și că acest dar va fi un semn că Dumnezeu va confirma Cuvântul și că va avea loc aceeași slujbă care a avut loc în Geneza 18 și apoi la Domnul nostru – atunci celui mai simplu om al lui Dumnezeu care a umblat vreodată pe pământ, i-a fost dat să vadă în viziuni ce să spună oamenilor care veneau în rândul de rugăciune, ce s-a întâmplat în viața lor...

Deci Dumnezeu Și-a confirmat cu adevărat prezența

supranaturală în adunări, ca noi toți să știm că aici nu lucrează un om, ci că aici Dumnezeu Își confirmă Cuvântul. Undeva mi-am notat că fratele Branham a putut spune de 1550 de ori „Așa vorbește Domnul” în rândurile de rugăciune, deoarece Domnul Dumnezeu i-a dat o viziune despre acea persoană și a putut spune „Așa vorbește Domnul”. Pentru un proroc este important să spună „Așa vorbește Domnul” numai atunci când are o viziune. Acest lucru este foarte important la un proroc. Suntem recunoscători din toată inima pentru slujba care a fost făgăduită pentru timpul nostru; înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

Frați și surori, când am auzit ieri furtuna cu tunete, a trebuit să mă gândesc la Geneza 8:22: „*Cât va fi pământul, nu va înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!*” Așa a spus-o Dumnezeu deja de atunci. Și astfel noi am trăit-o personal ieri, că a fost o căldură ca niciodată înainte. Este foarte interesant! Când citești în Sfânta Scriptură că va fi semănat și secerat, frig și cald, vara și iarna. Dar știți ce am remarcat în această dimineață cu referire la tunet? Nu a fost un tunet ca și tunetul pe care l-am auzit cu urechile mele pe 16 iunie 1979 pe insula Fanø. Astăzi am auzit un tunet frumos. A fost foarte liniștit și s-a văzut și lumina. Haideți ca să nu intrăm în detalii aici.

Știți ce am remarcat în această dimineață? În prorocul Isaia, cred că în capitolul 29, Domnul vorbește că va repara dauna poporului Său. Și în acel timp soarele va străluci de șapte ori mai tare. M-am gândit că aceasta este extraordinar.

Isaia 30:26: „*Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânățiile poporului Său și va tămădui rana loviturilor lui*”. Deci, în acel timp lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare.

Frați și surori, Dumnezeu a permis ca spre seară să se arate lumina. Fratele Branham a menționat deseori acest verset din Zaharia 14:7: „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina*”. S-a făcut lumină; cu Israel va fi lumină; va fi lumină și cu noi. Da, într-adevăr s-a făcut lumină.

Niciodată Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost descoperit atât de puternic – din toate unghiurile, în toate legăturile, ca în timpul nostru. Și de asemenea, tot ceea ce a spus fratele Branham să putem așeza biblic. Cu adevărat este darul lui Dumnezeu. Niciun om al lui Dumnezeu nu aduce ceva de la el. Nu. Trebuie să-i fie dăruit de Dumnezeu. Eu nu am adus nimic de la mine. „Tu ești totul, Doamne! Și noi dăm slava numai Ție!” Noi dăm slava numai lui Dumnezeu.

Ce știam eu în 2 aprilie 1962 despre ce dorește să facă Dumnezeu în planul Său? Dar, după aceea a venit ziua deosebită de 11 aprilie 1966. Îmi amintesc foarte bine de ea. Nu știu dacă înseamnă ceva pentru voi. Dar eu sunt recunoscător pentru toate călăuzirile Domnului, pentru toate căile pe care m-a călăuzit. Toți știți că, înainte cu o zi, am fost la capela funerară, am urcat pe scările din lemn. Acolo, la primul etaj, era o singură cameră. Acolo zăcea fratele Branham într-un sicriu. Și l-am văzut. Am mai spus-o: nu avea nicio zgârietură. Toți știți că la accidentul de mașină el a trecut prin parbriz pe capota mașinii. S-a întâmplat ceva îngrozitor. Dar eu l-am văzut pe fratele Branham - avea un surâs pe fața lui. Nici măcar o zgârietură, nimic. Era așa cum îl știam dintotdeauna. Nu arăta de 56 de ani, ci de 35 de ani.

Dar am vrut să spun următoarele: în ziua funeraliilor, când m-am întors în camera mea de hotel și când m-am așezat, nu știam cum se va mai continua pentru că lumea se destrăma pentru mine și cu o inimă frântă plângeam, plângeam, mă rugam fierbinte și am spus: „Doamne, cum va fi desăvârșită Biserica fără slujba prorocului Tău?” Era rugăciunea inimii mele. Da. Și după aceea, în aceeași zi, după un plâns care a durat mai mult de două ore, am venit în camera mea. Frați și surori, niciun om nu-și poate închipui. O asemenea pace a lui Dumnezeu, care depășește orice pricepere omenească. Stăteam jos. Și de data aceasta, nu o voce tare, ci a vorbit în inima mea: „Acum a sosit timpul tău, ca să duci mesajul în toată lumea”.

Deci Domnul a avut calea Sa în toți acești ani. Și cu adevărat mi-aș fi dorit ca slujba mea să se fi terminat până acum, ca să nu mai trebuiască să călătoresc. Se pare că acum toată lumea este conectată și toți pot asculta și trăi aceste adunări.

Acum să ne referim la două, trei versete biblice. Ne întoarcem la

ceea ce a fost citit deja, din Evrei 10:35: „*Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră...*”. Frați și surori, avem noi o încredere cu bucurie? Chiar dacă mai umblăm triști deoarece unele împrejurări nu sunt așa cum am dori să fie. Sunt probleme în familii... peste tot sunt probleme; la tineri și bătrâni, la cei mari și mici. Aici este scris să nu ne părăsim încrederea bucuroasă. În ciuda tuturor necazurilor, în ciuda tuturor încercărilor, bucuria în Domnul este tăria noastră. „*Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră de bucurie...*”. Minunat!

Evrei 10:36: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”. Din nou cuvântul „făgăduință”. O, Domnul Dumnezeu să o dăruiască cu adevărat o dată pentru totdeauna în inimile noastre! El să o graveze în inimile noastre! Copiii lui Dumnezeu sunt copii ai făgăduinței. Mântuitorul a fost Răscumpărătorul făgăduit încă din grădina Eden, până la Isaia 7:14: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)*”. Făgăduințe și din nou făgăduințe. Și când s-a împlinit vremea, îngerul Gavril a venit la Maria și ea a zis: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” Frați și surori, aceasta este poziția noastră astăzi: „Să mi se facă mie, ca fiu al făgăduinței, tot ceea ce ai spus și făgăduit în Cuvântul Tău!”

Noi toți să înțelegem ce a vrut Pavel să vorbească corintenilor când a spus că el dorește să prezinte lui Hristos o fecioară curată. Frați și surori, haideți să o spunem din toată inima. Noi citim mereu din aceeași Biblie și suntem bucuroși că lucrurile se repetă și în predici. Dar acum fiți sinceri. Trebuie să ajungem la punctul în care fiecare cuvânt, chiar dacă este citit de o sută de ori și ne este predicat de o sută de ori, pătrunde din nou prin măduva oaselor noastre, prin inima noastră, căci Domnul Dumnezeu ne vorbește din nou, personal, de fiecare dată. Noi nu participăm doar la o adunare, ci suntem aici ca să auzim Cuvântul, să-L primim și să-L credem din toată inima. Se poate repeta din nou ceea ce spune Pavel aici în 2 Corinteni 11:2: „*Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”. Este foarte puternic! „*Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un*

Bărbat...". Când doi se întâlnesc pentru prima dată, iar mirele dă făgăduința miresei, acesta a fost momentul în care a fost dată făgăduința și din acel moment, fecioara devine mireasa și bărbatul devine mirele. Iar Pavel scrie aici: „ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”.

Apoi, imediat, 2 Corinteni 11:3: *„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos”.*

Pavel știa deja de atunci că vrăjmașul se va infiltra; nu doar în grădina Eden, ci se va infiltra din nou ca să înșele, ca să pună la îndoială Cuvântul: *„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat?”* Frați și surori, tot ceea ce a spus Dumnezeu este adevărat, este corect; fie că înțelegeți sau nu, primiți, acceptați, credeți! Și apoi vă va fi descoperit, prin harul Său.

Apoi îl avem pe Pavel care a vorbit mai ales despre faptul că trebuie să fim pregătiți. Acest lucru este accentuat într-un mod deosebit în 1 Corinteni 15. Este scris și descris în toate detaliile cum va avea loc totul la revenirea Domnului. Trebuie numai să citești de la versetul 50. Vedem ordinea exactă în care va avea loc totul. Și niciun om nu trebuie să interpreteze. Aici este spus totul foarte clar.

1 Corinteni 15:53: *„Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire”.* A fost scris totul.

Dacă vă spune cineva că Domnul a venit deja... Frați și surori, când Domnul revine, atunci mai întâi vor învia morții în Hristos, iar noi, care mai rămânem în viață, vom fi schimbați și împreună vom fi luați pe nori, Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Ieri am amintit: fecioarele înțelepte cred și respectă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum este scris. Dacă apoi vine cineva și spune: „Prorocul a spus așa și așa!"; indiferent ce a spus prorocul, oricine pune aceasta în contradicție cu ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, are un demon, are un drac care îl influențează și îl amăgește. Cel ce are Duhul lui Dumnezeu va înțelege corect tot ceea ce a fost spus de Duhul lui Dumnezeu. El va respecta fiecare Cuvânt al lui

Dumnezeu și Îl va așeza biblic și va fi așezat biblic de către Dumnezeu.

Fecioarele nehibzuite cred tot felul de lucruri, doar ceea ce spune Scriptura nu. De aceea, trebuie accentuat: deosebirea dintre cele înțelepte și cele nehibzuite este foarte mare. Cele înțelepte știu cum să așeze și Apocalipsa 10 – atunci când Domnul Își va pune un picior pe mare și unul pe uscat. Noi știm ce se va întâmpla atunci. Așa este scris.

La fel, noi înțelegem că fratele Branham a fost al șaptelea înger al epocii Bisericii prin care Dumnezeu a descoperit toate tainele întregului plan de mântuire. De câte ori, cuvintele profetice au o dublă împlinire care trebuie văzută, care trebuie respectată și să mulțumim lui Dumnezeu din toată inima?! Dar să nu schimbăm nimic din Cuvânt.

În Exod 4 este scris: „Am chemat afară pe fiul Meu!” Dacă apoi este scris în prorocul Osea: „*am chemat pe fiul Meu din Egipt*” și apoi, despre Domnul nostru este scris că a fost luat de Iosif și de mama Sa și au ieșit din Egipt, ca să se poată împlini Scriptura: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt*”. Doar gândiți-vă la aceasta: cât de diferite au fost aceste trăiri și fără îndoială sunt foarte exacte și sunt recunoscute exact și corect. Chiar aceasta este taina dumnezeiască pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu prin harul Său.

Haideți să citim ceea ce a spus Petru. Este unul dintre cele mai importante capitole cu referire la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. 2 Petru 3:2: „*ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri*”. „Cuvintele care au fost vestite mai dinainte de sfinții proroci și purtate mai departe de apostoli” – să le primim, să le acceptăm! Să primim noi înșine sămânța Cuvântului. Așa cum am auzit și am accentuat ieri din Luca 8:11: „Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu este Sămânța”. Și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră. Și Domnul nostru spune: „*Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El*” (Ioan 7:38-39a).

Citim apoi în 2 Petru 3:9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui – din nou cuvântul „făgăduință”... – , cum cred unii; ci*

are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”. Dumnezeu nu dorește ca vreunul din cei aleși de El mai înainte de întemeierea lumii să fie pierdut, ci să fie chemat și ultimul, oriunde ar fi el pe fața pământului. Și atunci când numărul va fi deplin, atunci va răsună trâmbița lui Dumnezeu și Domnul va reveni. Apoi 2 Petru 3:14: *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”. Noi suntem preaiubiții lui Dumnezeu, noi suntem aleșii lui Dumnezeu. Aici ne este spus că nu ar trebui să fim indiferenți. *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”.

Noi am auzit scumpul Cuvânt în toți acești ani. Dar acum devine foarte serios. Revenirea Domnului nostru este atât de aproape încât o poți atinge cu mâna. Și în fiecare adunare trebuie repetat așa cum a spus Domnul nostru în acel timp: *„Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, atunci ridicați-vă capetele, căci voi știți că răscumpărarea voastră este aproape* ”. În credință putem să privim în sus. Prin credință putem să strigăm: „Maranata!” și să spunem: „Vino, Doamne Isuse! Vino! Noi așteptăm revenirea Ta!”

În 1 Tesaloniceni 4, unde Pavel menționează răpirea, el dă acolo avertizarea tuturor celor care doresc să ia o decizie pentru viață, ca ei să-și ia decizia în pace, în prezența lui Dumnezeu. Vers.1: *„Încolo, fraților, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu și așa și faceți, vă rugăm și vă îndemnăm în Numele Domnului Isus, să sporiiți tot mai mult în privința aceasta*”. Voi umblați deja în voia și plăcerea lui Dumnezeu, dar poate fi și mai bine; chiar mai ascultători, mai dedicați, mai uniți cu Domnul.

Vers. 2: *„Știți, în adevăr, ce învățături v-am dat prin Domnul Isus*”. Apoi urmează vers. 3: *„Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie*”. După aceea, fiecare frate ar trebui să știe cum să-și aibă vasul, soția. Să nu trăiască cu ea ca păgânii, ci așa cum a dorit Dumnezeu de la început: *„Nu este bine ca omul să fie singur..”*. Doar gândiți-vă. Aici vorbește despre transformare, despre revenirea Domnului, despre ceea ce va avea loc la răpire. Dar înainte de aceasta, el dă sfaturile pentru tineri și pentru cei căsătoriți pe calea lor:

„Fiți cumpătați! Fiți treji! Luați deciziile în voia lui Dumnezeu!”

„*Dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă*”. Să nu fie făcut ceva care nu este în voia lui Dumnezeu. Pavel dă astfel de sfaturi în legătură cu revenirea Domnului Isus Hristos. Ni se adresează tuturor. Și noi spunem în prezența lui Dumnezeu: Toți să fie cumpătați! Toți credincioșii să fie cumpătați! Toți frații tineri, toate surorile tinere să-și dedice viața pe deplin Domnului și să spună: „Eu doresc să stau în picioare fața Ta în ziua aceea! Ai milă de mine, ca să iau decizia potrivită!” Atunci Dumnezeu va permite să ne reușească aceasta tuturor. Noi să aparținem de ceata care va fi răpită la revenirea Domnului.

Haideți să rezumăm ceea ce a fost citit deja în cuvântul de introducere. Pentru aceasta haideți să citim și din Romani 11, ca să vedem că, cel mai important lucru este credința în ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Nu doar să spui: „Sunt credincios!” Aici credința este comparată cu necredința. Necredința a fost păcatul primar în paradis. A fost clipa în care Eva și-a dat ascultarea Șarpelui, punând la îndoială Cuvântul. Apoi s-a instalat necredința și rezultatul a fost amăgirea.

Pavel s-a referit din nou aici la Israel și la neamuri. El a comparat credința și necredința. Ramurile naturale au fost tăiate prin necredință, iar prin credință ramurile sălbatice au fost altoite în locul lor. Să citim din Romani 11:20: „*Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te!*”

Vers. 23: „*Și chiar ei: dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși*”.

Necredința ne desparte de Dumnezeu. Necredința este legată cu neascultarea. Credința este legată cu ascultarea.

S-o mai spunem o dată: Israelul – poporul ales a lui Dumnezeu, iar Domnul a trebuit să le spună cărturarilor din acel timp: „Voi ați respins planul lui Dumnezeu pentru voi, pentru că nu ați fost botezați cu botezul lui Ioan”.

Frați și surori, Domnului să-I fie adusă mulțumirea pentru că în acest timp, toți care vin la credința adevărată sunt și botezați în

ascultare, în Numele Domnului Isus Hristos. Ei își doresc aceasta din toată inima și apoi sunt botezați. Face parte din aceasta, ca să spunem tuturor oamenilor de pe pământ că Dumnezeu este numai Unul singur, deși S-a descoperit ca și Creator, Salvator, Vindecător; și cu toate acestea El rămâne Același. Și același Dumnezeu S-a descoperit pentru mântuirea noastră ca Tată – în cer, în Fiul – pe pământ și în Biserică – prin Duhul Sfânt: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi. Nu trei veșnici, nu trei atotputernici, ci Un Singur veșnic Dumnezeu – numai Unul, numai Unul, fie în Vechiul, fie în Noul Testament.

Inventarea trinității este groaznică. Și după inventarea doctrinei trinității, au inventat și botezul trinitar. Și în acest context, în anul 321, evreilor le-a fost interzis sabatul. Sinagogile au fost transformate în cotețe de porci. Și prin acești „părinți ai bisericii”, ei au fost numiți „ucigași ai lui Hristos și ai lui Dumnezeu”. Chiar după inventarea doctrinei trinității, evreii au fost blestemați prin acești „părinți ai bisericii” care, toți, au venit din sinagoga ascunsă a satanei, unde marele preot era vicarul. Chiar după ce au inventat noua doctrină a trinității s-au întors împotriva evreilor care nu au putut accepta și primi această doctrina. Și din acel timp ei au fost blestemați și persecutați până la al treilea Reich, până la cei 6 milioane de evrei care au fost omorâți. Și cine a fost în spatele acestor lucruri? Care a fost cauza? Dacă citești istoria, cu adevărat simți altfel.

Credeți că pentru mine este ușor să spun în public toate acestea? Odată mi se va cere socoteală, când voi apărea în fața unei instanțe ca să dau socoteală pentru ceea ce este predicat acum. Dar mulțumire Domnului Dumnezeu; noi avem doar o singură responsabilitate și aceasta este să propovăduim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu acum la sfârșit, așa cum a fost propovăduit la început.

Așa cum am scris și așa cum am predicat , primul și ultimul botez trebuie să fie în acord de 100%. Prima și ultima predică, prima și ultima Cină a Domnului, totul trebuie să fie restituit 100%. Dumnezeu Însuși a spus: „Eu voi restitui”.

Cât de ușor am putea avea toate lucrurile dacă am face compromisuri... Toată lumea ne-ar aplauda. Nu. Noi avem nevoie de

acordul lui Dumnezeu. Avem nevoie ca Dumnezeu să fie de acord.

Aici nu este vorba despre o uniune, o unitate a unor opinii diferite și biserici diferite. Aici este vorba de unitatea: „Tată, Tu în Mine și Eu în ei, astfel încât toți să fie una”. Aceasta este unitatea divină. „*Un singur Domn, o singură credință, un singur botez*”.

Atunci când este folosit termenul „Dumnezeu triunic”, „trinitate”, „Fiul veșnic”, dacă acest termen nu este scris nici măcar o dată în Biblie, de ce să-l cred? Eu sunt obligat să cred numai ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și dacă nu există niciun singur loc în Cuvântul lui Dumnezeu în care să fi fost folosită formula trinitară, într-adevăr nici măcar o dată. Totul a fost făcut în Numele Domnului Isus Hristos: fiecare vindecare a bolnavilor, fiecare rugăciune, fiecare botez – toate în Numele de legământ nou testamentar al iubitului nostru Domn Isus Hristos. Deci nu o formulă, nu titluri.

Această formulă este folosită cu adevărat în toate cercurile spiritiste, unde mesele spiritiste se ridică și se fac vrăjitorii. Oricine intră în marea lojă masonică liberă, trebuie să repete această formulă. Și totul este frumos decorat. Gândiți-vă cât de viclean este diavolul. Acolo se află o masă și deasupra acestei mese se află o Biblie deschisă și după ea se află un triunghi. Toți știți că mulți au comparat trinitatea cu un triunghi. După triunghi se află un cerc. Și bărbatul respectiv trebuie să-și dea jos cămașa înainte de a face jurământul. Acolo se află un sicriu. El trebuie să privească la sicriu înainte să facă jurământul. Fie că este musulman, evreu sau creștin, toți trebuie ca să repete formula trinitară la intrarea în lojă.

Dacă nu aș fi auzit-o din gura unui bărbat, în Parry Sound, Canada, Ontario un bărbat care aparține de oamenii de afaceri creștini, care l-a cunoscut pe Demos Shakarian. Eu am predicat acolo. El s-a uitat la mine, în acest hotel, a venit la mine și a spus: „Tu ești un străin. De unde ești? Ce cauți aici?” Ce să-i fi spus? I-am spus cine sunt și apoi el a spus: „Sunt șeful oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline, dar aparțin și de marea lojă liberă. Și sunt evreu. Închipuiți-vă. Ca evreu, a trebuit să repet formula trinitară când am intrat în acest ordin”. Și atunci m-am gândit: „Mulțumire lui Dumnezeu pentru această conversație”.

Frați și surori, Dumnezeu nostru este Unul singur. Și Numele de legământ nou testamentar în care ni S-a descoperit Dumnezeu ca Tată, în Fiul și prin Duhul Sfânt, este Numele Domnului Isus Hristos. De aceea, mulțumim Dumnezeului nostru. Și în acest fel ne-a fost dăruită claritatea ca să lăsăm din toată inima această învățătură nebiblică. Ce se întâmplă chiar și azi cu această învățătură!? Dumnezeului nostru să-I fie adusă mulțumirea pentru faptul că putem crede așa cum spune Scriptura și că ne putem întoarce la Cuvântul original.

Frați și surori, Dumnezeu nu a avut mai mult har. Și cui Dumnezeu îi dăruiește milă, aceluia îi dăruiește milă. Și oricine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Și oricine ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și Îl primește prin credință, lui îi va fi descoperit prin Duhul Sfânt. Este minunat să recunoști faptul că Domnul Își conduce sfinții într-un mod minunat.

Încă un gând, fără a intra în detalii. În prorocul Isaia avem cuvântul „străjer”: „*«Străjerule, cât mai este din noapte?» «Străjerule, mai este mult din noapte?» » Străjerul răspunde: «Vine dimineața și este tot noapte. Dacă vrei să întrebați, întrebați; întoarceți-vă și veniți iarăși.»*” (Isaia 21:11-12) „...*este spre seară și ziua aproape a trecut.*” (Luca 24:29) Și „*La miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!»*” (Matei 25:6)

Iar noi, ca ceata răscumpărată prin sânge, ca cei împăcați cu Dumnezeu, încoronați cu har, ne putem aduna în pace, nederanjați, ascultând cuvintele lui Dumnezeu care rămân în veci. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac. Și Petru a putut spune: „*Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*”. De asemenea, noi am auzit avertizările. Dar noi am predicat Cuvântul și vom continua să predicăm Cuvântul veșnic.

Și astăzi, Cuvântul lui Dumnezeu să fi căzut în inimile noastre, să avem un acord interior pentru El și să trăim o viață plăcută Domnului, rămânând cumpătați și normali în toate deciziile, crezând că Domnul va aduce totul la încheiere. Lui, Atotputernicului Dumnezeu să-I fie adusă slava și lauda pentru toată veșnicia. Amin.

Ne aplecăm capetele, ne deschidem inimile înaintea Domnului

Dumnezeu. Frați și surori, aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul. Aceasta este perioada de timp despre care au scris Petru, Pavel și Iacov. Chiar și Iacov scrie în capitolul 5, de la versetul 7 că ar trebui să fim răbdători și să așteptăm până când Dumnezeu trimite ploaia timpurie și târzie, până când are loc lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu și până când suntem toți umpluți cu Duhul Sfânt.

Domnul să ne dăruiască ore de rugăciune în care să ne apropiem de Dumnezeu și să avem o trăire cu Dumnezeu sub vestire. În toți acești ani noi am fost adunați și toți cei nou veniți au auzit totul și au crezut totul: fie că a fost cu 50, 40, 30, 20 sau 10 ani în urmă. Totul poate să rămână așa cum a fost scris și așa cum a fost predicat. Nimic nu trebuie modificat. Frați și surori, mi-am făcut timp zilele trecute și am citit scrisorile circulare din anii 2012, 2013, 2014 și 2015 și am spus în prezența Domnului: „Ce nu a fost încă scris? A fost propovăduit totul! A fost scris totul!” Dar mai am o cerere în prezența lui Dumnezeu: ca de acum înainte să fie traduse și tipărite doar aceleași broșuri în toate limbile, să nu mai fie tradus nimic în mod particular (să nu facă nimeni o lucrare personală), pentru ca Mireasa Mielului să fie adusă în cadență la nivel mondial, primind aceleași informații, aceleași scrisori circulare, aceleași predici, ca toți să ajungă la unirea credinței. Și nu vă îngrijorați: Dumnezeu va purta de grijă ca toți, din toate limbile, la timpul potrivit să primească și să audă aceleași predici.

Așa cum i-a fost arătat fratelui Branham, Mireasa a ieșit afară din cadență, dar s-a întors din nou în cadență: o inimă și un suflet în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile.

Împreună cu Pavel, pretindem aici ca toți cei care aud acum chemarea lui Dumnezeu să facă parte din Aceasta, pentru că ei cred din toată inima. Și credința conduce la ascultare; și credința ne unește cu Dumnezeu prin ascultare. Așa a fost cu Avraam. El a crezut și a văzut făgăduința împlinită. Și a fost ascultător când a trebuit să-l aducă pe Isaac ca jertfă.

Frați și surori, așa cum ne este arătat în Romani 9, 10 și 11, credința este unită cu Dumnezeu și Cuvântul Său, unită cu făgăduințele. Necredința ne desparte de Dumnezeu; ne desparte de Dumnezeu. Și de aceea, Domnul Dumnezeu să ne dăruiască tuturor credința adevărată,

credința așa cum spune Scriptura, ca să avem parte de tot ceea ce face Dumnezeu acum prin harul Său.

În timp ce avem capetele aplecate, permiteți-mi să întreb astăzi dacă sunt unii nou veniți în mijlocul nostru, care ar dori să-și dedice viețile Domnului și care ar dori să facă legământul unui cuget curat cu Dumnezeu și care ar dori ca să fie botezați biblic. Este cineva în mijlocul nostru? Vă rog, ridicați-vă mâna. Deja s-a botezat fiecare? Dacă nu, atunci astăzi este o ocazie să vă supuneți Cuvântului lui Dumnezeu și să fiți botezați biblic.

Încă o întrebare. Avem în mijlocul nostru pe unii care mai au dificultăți în a înțelege una sau alta din mesajul care a fost predicat? Ridicați-vă mâna. Vrem să ne rugăm împreună. Mulțumesc, scumpă soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mulțumesc. Mulțumesc tuturor.

Domnului să-I fie adusă mulțumirea. La El toate lucrurile sunt posibile. El poate descoperi toate lucrurile. El poate binecuvânta.

Domnului nostru să-I fie adusă mulțumirea și închinarea. Ieri am menționat ceea ce a făcut Dumnezeu în Moldova. Într-adevăr a fost extraordinar. Frații noștri din România au contribuit cu partea lor la aceasta. Și 11700 de persoane ni s-au alăturat online ca să urmărească interviul de la televiziune. Cuvântul lui Dumnezeu s-a adresat întregii națiuni și Domnul va chema afară și de acolo pe ultimii.

Toți știți că lunile aprilie, mai și iunie au fost cu adevărat extraordinare, fie în estul îndepărtat sau oriunde a fost; fie în Golful Persic sau în Pakistan, peste tot Dumnezeu a deschis inimi și uși. Acum plănuim o mare călătorie. Și noi spunem: „Voia Domnului să se facă”.

De fapt, nu este nevoie ca eu să mai călătoresc undeva. Frații și diferitele biserici locale sunt conectate acum. Toți se pot alătura. Dar, în toate marile orașe din Republica Democrată Congo sunt aranjate adunări mari. Peste tot sunt închiriate stadioanele. Peste tot va fi prezentă televiziunea de stat pentru a transmite ceea ce este spus.

Avem o problemă: pe 8 iunie, am trimis pașaportul la ambasadă, la Berlin și încă nu l-am primit înapoi. Adunările sunt pregătite, iar fratele Taty a spus: „Călătoria trebuie să aibă loc!” Dacă trebuie să aibă loc, va avea loc! Cu viză, sau fără viză, dacă Dumnezeu dorește astfel. Atâta încredere avem în Dumnezeu, căci El este Domnul. Și totul va fi

bine. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele nostru Taty, cel mai bun traducător din engleză în franceză. Se va mai traduce și într-un alt dialect.

Amintiți-mă în rugăciunile voastre. Domnului Dumnezeu să-I fie adusă mulțumirea. Până acum încă mai merge... Și cum am spus, dacă trebuie să aibă loc călătoria, va avea loc – cu viză sau fără. Eu sper că vor face o excepție pentru mine în Kinshasa și vor spune „Bun venit” și mă vor lăsa să intru în țară.

Voi, care nu vă uitați la costuri, care călătoriți de departe, din nordul îndepărtat din Finlanda, din România, Polonia, Praga, Slovacia, Anglia, din toate țările Europei suntem adunați aici ca să-L ascultăm pe Domnul. Domnul să binecuvânteze toată turma Sa răscumpărată prin sânge. Și în credință și ascultare noi ne pregătim pentru revenirea Domnului.

Cele trei lucruri vor fi accentuate mereu: sângele noului legământ care a fost vărsat pentru noi, Cuvântul cu toate făgăduințele pe care ni le-a dăruit Domnul și Duhul lui Dumnezeu care face viu Cuvântul și ne călăuzește în Cuvânt prin descoperire. Sunteți toți recunoscători pentru Cuvântul lui Dumnezeu? Credeți din toată inima mesajul pe care ni l-a încredințat Dumnezeu? Credeți toți că revenirea Domnului este aproape? Credeți toți așa cum spune Scriptura? *„Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele în sus”*. De asemenea, versetele care au fost citite din Evrei 10 și din celelalte versete. Dumnezeu să ne dăruiască harul ca să trăim o viață pe deplin plăcută, să fim găsiți în voia Sa atunci când El Se întoarce.

Eu cred din convingere, nu din cauza mea, ci din cauza a ceea ce Domnul Însuși a spus: „Ultimul mesaj premerge revenirea lui Hristos”. Și numai cine aude ultimul mesaj, îl crede și i se supune, acela va fi prezent acolo. Fără să judecăm, toți care vor umbla mai departe pe căile lor nu vor ajunge la țintă.

Haideți să mulțumim Domnului Dumnezeu pentru harul pe care ni l-a dăruit. Iubite Domn, Dumnezeul veșnic credincios, Tu ne-ai binecuvântat. Tu ne-ai pus înaintea chivotului legământului descoperit. Noi credem toate cuvintele vechiului și noului legământ. Noi credem că niciodată Cuvântul Tău nu se întoarce gol, ci va împlini scopul pentru

care l-ai trimis. Iubite Domn, ne rugăm pentru turma răscumpărată prin sânge, pentru toți cei rânduiți ca să vadă slava lui Dumnezeu, ca ei să trăiască Cuvântul din Apocalipsa 19: *„soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat”*. Iubite Domn, spală-ne nu doar de toate păcatele, ci îndepărtează toate petele, îndepărtează toate zbârciturile, spală-ne în sângele scump al lui Isus, în sângele curățător. Îți mulțumim din nou pentru puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Te rugăm să-Ți ridici fața peste noi toți și dăruiește-ne pacea Ta și binecuvântarea Ta. În Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.